

សៀវភៅដានីយ៍លៃ - លខេ មុកប្រាំបួន

ពិធីលៀងរបស់បលេសាសុសារ និងម៉ោងពុយាករណ៍៖
ការបរិកសមុដងៃអំពីច្បាប់ចុងអែទិតុយ ការដួលរលំរបស់ហាប៊ីឡូន
និងវិបត្តិតិច្ចករោយ

Jeff Pippenger
2023-12-24

ពិធីផ្សេងរបស់បលេសាសារ បញ្ជាក់អំពី «ម៉ោង» នៃច្បាប់ចុងអែទិតុយ
ប៉ុន្តែវាដាក់ការសង្កេតឆ្លងនៃលើការជំនុំជម្រះនៃស្ថានភាពសាធារណរដ្ឋ។
រូបមាសរបស់ប្រើកូនសោរ ក្នុងដានីយ៍លៃ ជំពូក ៣ ដាក់បុរេវត្តិសាស្ត្រដូចគ្នានេះ
នៃក្នុងបរិបទនៃប្រជាសុត្រសុមោះត្រង់របស់ព្រះ
ដល់នៃពេលនោះគួរឲ្យមានលើកឡើងជាទង់សញ្ញា។ ដានីយ៍លៃ ជំពូក ៦
ពិភាក្សាអំពីខុសបែនទាត់ដល់នេះ ប៉ុន្តែពិភាក្សាអំពីតួនាទីរបស់ស្ថានភាពស្នេហា
បលេសាសារ កំពុងតំណាងឲ្យ «រដ្ឋប» ហើយគាត់មានហៅអម្បាស់របស់គាត់មួយពាន់នាក់។

សុតចេបលេសាសារបានរៀបចំពិធីផ្សេងដ៏ធំមួយសម្រាប់មហាសនោបតិរបស់ព្រះអង្គ
មួយពាន់នាក់ ហើយទ្រង់មានសោយស្លាបរៀនលើមុខពួកគេមួយពាន់នាក់នោះ។
ខណៈដែលបលេសាសារកំពុងភ័យខ្លាច ទ្រង់បានបញ្ជាឲ្យយកភាជនៈមាស និងបុរាក់
ដល់នៃប្រើកូនសោរបិទរបស់ទ្រង់បានយកចេញពីព្រះវិហារនៃក្រុងយសោឡិមមក
ដើម្បីបិទសុតចេ ពួកអង្គមុច្ចាស់របស់ទ្រង់ ព្រះមហាសីរបស់ទ្រង់ និងស៊ីស្ទន់របស់ទ្រង់
បានដឹកក្នុងភាជនៈទាំងនោះ។ បន្ទាប់មក គេបាននាំយកភាជនៈមាសទាំងនោះ
ដល់បានយកចេញពីព្រះវិហារនៃព្រះដំណាក់របស់ព្រះជាម្ចាស់នៃក្រុងយសោឡិមមក
ហើយសុតចេ ពួកអង្គមុច្ចាស់របស់ទ្រង់ ព្រះមហាសីរបស់ទ្រង់ និងស៊ីស្ទន់របស់ទ្រង់
បានដឹកក្នុងភាជនៈទាំងនោះ។ ពួកគេបានដឹកស្លាប
ហើយសរសើរដល់ព្រះនាងនៃផ្ទះពិមាស ពិបុរាក់ ពិលង្កហិន ពិដកៃ ពិល្លិ និងពិថុម។
នៃម៉ោងដល់នោះ មុរាមនៃនៃមែនុស្សមួយបានលេចចេញមក
ហើយបានសរសើរនៃទ្រង់មុខជើងចង្កករៀង
លើជញ្ជាំងដល់លាបកំបោរនៃព្រះបរមរាជវាំងរបស់សុតចេ
ហើយសុតចេបានយើងផ្ទុកនៃនៃកំពុងសរសើរនោះ។ ដានីយ៍លៃ ៥១-៥៤

លខេ «ដប់» តំណាងឲ្យនាគ ហើយ មួយរយ និង មួយពាន់
គ្មានតែជាការពង្រីកនៃមិត្តភាពសញ្ញាដល់នោះប៉ុណ្ណោះ។ នៃក្នុងជំពូកទីប្រាំមួយ
មួយរយមុកនៃកំពុងច្បាប់បោះបញ្ចេញនាគ ហើយ មួយរយមុក
គឺជាមិត្តភាពសញ្ញាសម្រាប់ពួកប្រជាជន។ ដោយពិចារណាតាម «បន្ទាប់លើបន្ទាប់»
ពិធីផ្សេងរបស់បលេសាសារ
កំពុងបង្ហាញអំពីការជំនុំជម្រះលើរដ្ឋបកិច្ចដល់បានពុករលួយ
និងការជំនុំជម្រះលើសាសនាបកិច្ចដល់បានពុករលួយ។ បលេសាសារ
ស្រឡាត់ដោយស្រាបរបស់ហាប៊ីឡូន ហើយបន្ទាប់មកបានសម្រេចចិត្តប្រមាថបំពានដល់ភាជនៈ
បរិសុទ្ធនៃព្រះវិហាររបស់ព្រះនៃក្រុងយសោឡិម។

ហោរាបានមានបុរសសន្និដ្ឋាន៖ «ខ្ញុំបានយើងទុកមួយទៀតចុះមកពីស្ថានសួគ៌
មានអំណាចយ៉ាងធំ; ហើយផែនដីបានភ្លឺឡើងដោយសិរីល្អរបស់ទេវតានោះ។»

ហើយទេវតានោះបានស្រែកឡើងដោយសំឡេងខ្ពស់យ៉ាងមហិមា ដោយនិយាយថា ហើយឡូនដ៏ធំបានដួលរលំហើយ បានដួលរលំហើយ ហើយបានក្លាយទៅជាទីលំនៅរបស់អារក្ស» (វិវរណៈ 18:1, 2)។ នេះគឺជាសារដ៏ដ៏ល្អដែលបានប្រទានដោយទេវតាទីពីរ។ ហើយឡូនបានដួលរលំ «ដោយព្រោះ នាងបានឲ្យគ្រប់ជាតិសាសន៍ជីកស្រានសែចក្តីពីរោធដោយសារអំពើបុរាណចាកសីលធម៌របស់នាង» (វិវរណៈ 14:8)។ ស្រាននោះជាអ្វី?—គឺជាគោលលទ្ធិក្នុងក្បាលរបស់នាង។ នាងបានផ្តល់ឲ្យពិភពលោកនូវថ្នងស្រែប្រីប្រួលក្នុងក្បាលមួយ ជំនួសថ្នងស្រែប្រីប្រួលបែបព្រាញ់ត្រីប្រួល ហើយបាននិយាយសេចក្តីកុហកឡើងវិញ ដល់សាតាំងបានប្រាប់អំពីជាលើកដំបូងនូវស្ថានអដេនៃ—គឺអមតភាពតាមធម្មជាតិនៃព្រលឹង។ កំហុសឆ្គងជាច្រើនដែលមានប្រភេទដូចគ្នា នាងបានផ្តល់ឲ្យសាមីគ្រប់ទិសទី «ដោយបង្កើនបញ្ញត្តិរបស់មនុស្ស ទុកជាគោលលទ្ធិ» (ម៉ាថាយ 15:9)។ Selected Messages, សង្ខេបភាគទី 2, 118.

ស្ថានដែលបលេសសារកំពុងជីក គឺជាថ្នងស្រែប្រីប្រួលព្រះរបស់សាសនាអភិបាលប៉ាប ដូចជាពិធីប្រឡងនោះតំណាងឲ្យ «ម៉ោង» ខាងទំនាយនៃច្បាប់ថ្នងអែទីគុយ។ ផ្ទុះបរិសុទ្ធជននៃបរិសុទ្ធជនដែលគាត់បានយកចូលមកក្នុងសាលាប្រឡង មិនត្រឹមតែតំណាងឲ្យការបោះបង្គោលប្រឆាំងនឹងព្រះប៉ូណូណោះទេ ប៉ុន្តែផ្ទុះបរិសុទ្ធជនក៏តំណាងឲ្យបុរាណសុភមង្គលរបស់ព្រះផងដែរ ព្រោះអ្វីដែលជាប្រយោជន៍តំណាងឲ្យអ្វីដែលជារឿយៗ ហើយមនុស្សគឺជាផ្ទុះ។

ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ គ្រីស្ទនឹងមាំមួនរបស់ព្រះនៅតែឈរយ៉ាងមាំមួន ដោយមានគុណនេះថា «ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ស្មោះត្រង់អស់អ្នកដដែលជាប់ទ្រង់»។ ហើយថា «ចូរឲ្យគ្រប់អ្នកដដែលហៅព្រះនាមនៃព្រះគ្រីស្ទ ចៀសចេញពីអំពើទុច្ចរិត»។ ប៉ុន្តែនៅក្នុងផ្ទុះផ្ទុះមួយ មិនត្រឹមតែមានភាពជនៈធូររលាយនិងប្រាកដប៉ូណូណោះទេ គឺមានទាំងធូររលាយ និងដឹងផងដែរ ហើយខ្មែរសម្រាប់កិត្តិយស ខ្មែរទៀតសម្រាប់អាប់យស។ ដូច្នេះ បុរសនិបត្តិអ្នកណាម្នាក់សម្រាប់អត្ថប្រយោជន៍ឲ្យរួចពីរបស់ទាំងនេះ នោះគាត់នឹងក្លាយជាភាពជនៈសម្រាប់កិត្តិយស ដល់បានញែកជាបរិសុទ្ធជន ហើយសមរម្យសម្រាប់ការប្រើប្រាស់របស់ម្ចាស់ ព្រមទាំងបានគ្រប់រៀបរៀងរាល់សម្រាប់គ្រប់ការល្អទាំងអស់។ ២ ជំហ្លួង ២:១៩–២១។

នៅកណ្តាលការផ្ទុះឡើងនៃបុរាណសុភមង្គលរបស់ព្រះក្លាយជាមិនបរិសុទ្ធជន ដោយការបង្កឲ្យថ្លៃថ្លាបង្កឲ្យថ្លៃថ្លាអែទីគុយ និមិត្តសញ្ញាអក្សរក្នុងលើកបានប្រកាសវិនាសកម្មរបស់បលេសសារ។

ក្នុងរលោងដល់នោះ មុននឹងនឹងមនុស្សមួយបានលេចមក ហើយសរសេរលើមុខជើងចង្កៀង លើជញ្ជាំងដល់លាបស៊ីម៉ង់ត៍នៃស្រះចេញ ហើយស្រះចេញនោះបានយើងផ្តល់នៃដៃដៃកំពុងសរសេរនោះ។ នោះទឹកមុខរបស់ស្រះចេញបានផ្តល់ប្រាំ ហើយគំនិតរបស់ទ្រង់ផ្ទុះឡើងក៏យករាល់ដល់ចំណុចនៃស្រះចេញរបស់ទ្រង់ផ្ទុះឡើងក៏ប៉ះទង្គិចគ្នា។ ស្រះចេញនោះបានស្រែកឡើងខ្ពស់ៗឲ្យនាំពួកហោរាទស្សន៍ទាយ ពួកខាងដៃ និងពួកគ្រូទាយចូលមក។ ហើយស្រះចេញនោះមានព្រះបន្ទូល ហើយមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកបុរាណវិទូក្នុងហើយឡូនថា អ្នកណាដែលអាចអានអក្សរនេះ ហើយប្រាប់ខ្ញុំអំពីសេចក្តីបកស្រាយរបស់វាបាន អ្នកនោះនឹងគ្រូស្រាវជ្រាវក្នុងព្រលឹងរបស់វា។

ហើយមានខុសមែននៅជុំវិញករបស់ខ្លួន
ហើយនឹងមានអ្នកគ្រប់គ្រងលំដាប់ទីបីក្នុងនគរ។ ដានីយ៍លែ 5:5-7។

តាមការយល់ដឹងខាងបុរេគតិសាស្ត្រ ខនៈត្រូវបានយល់ថាកំពុងបញ្ជាក់ថា
ឪពុករបស់បលេសាស្ត្រ បានប្រគល់រាជបល្ល័ង្កកនយោបាយឲ្យបលេសាស្ត្រ
ហើយដោយហេតុនេះ អ្វីដែលលុបបំបាត់ក្នុងបុរេបុរសរបស់គាត់អាចផ្តល់ជូនសម្រាប់ការបក
ស្រាយអក្សរដ៏ល្អឆាប់រហ័សនេះ គឺកំណែងជាអ្នកគ្រប់គ្រងទីបី។
មុនឈានទៅដល់ច្បាប់ចុងអែទិក្យនន្តរ៍សហរដ្ឋអាមេរិក ភាពដឹកនាំជនកែនយោបាយនី
ងស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពអនុវត្តតាមភាពដឹកនាំជនកែសាសនា
ដ៏ល្អនឹងកំពុងជួយការងារប្រើប្រាស់នៃទម្រង់នៃការច្នៃប្រឌិតបង្កើនមួយ។
រូបសត្វសាហាវកំណែងឲ្យការរួមបញ្ចូលគ្នារវាងពួកជំនុំ និងរដ្ឋប
ដោយពួកជំនុំជាអ្នកគ្រប់គ្រងទំនាក់ទំនងនោះ ហើយនៅពេលច្បាប់ចុងអែទិក្យ
បលេសាស្ត្រជាស្ថាប័នជនកែនយោបាយ ដូចនេះកំណែងឲ្យរដ្ឋប ប៉ុន្តែគាត់គ្មានតំណែងអ្នក
ស្ថិតក្នុងរាមបង្កគាត់ទីពីរប៉ុណ្ណោះចំពោះអំណាចសាសនារបស់ឪពុកគាត់។
អ្វីដែលលុបបំបាត់ក្នុងគាត់អាចផ្តល់ជូនដានីយ៍លែបាន គឺឲ្យយើងជាអ្នកគ្រប់គ្រងទីបី។

«នៅពេលដែលក្រុមជំនុំដើមមានកុលាយជាពួកល្អ
ដោយងាកចេញពីភាពសាមញ្ញនៃដំណឹងល្អ
ហើយទទួលយកពិធីនិងទំនៀមទម្លាប់របស់សាសន៍មិនជឿ
នាងមានហត្ថបង់ព្រះវិញ្ញាណ និងព្រះចេតនារបស់ព្រះ;
ហើយដើម្បីគ្រប់គ្រងមនសិការរបស់បុរាជន
នាងមានស្រីរកការគាំទ្រពីអំណាចលោកិយ។ លទ្ធផលគឺជាសម្ពាធបាបភាព
ជាក្រុមជំនុំមួយដែលគ្រប់គ្រងអំណាចរបស់រដ្ឋប
ហើយប្រើអំណាចនោះដើម្បីជំរុញគោលបំណងផ្ទាល់របស់នាង
ជាពិសេសសម្រាប់ការផ្តន្ទាទោស 'អំពើខុសឆ្គងខាងជំនឿ' ។
ដើម្បីឲ្យសហរដ្ឋអាមេរិកបង្កក្រឹត្យរបស់សត្វ
នោះអំណាចសាសនាត្រូវតែគ្រប់គ្រងរដ្ឋាភិបាលស៊ីវិលយ៉ាងខ្លាំង
ដល់ថ្នាក់អំណាចរបស់រដ្ឋបក៏នឹងត្រូវបានក្រុមជំនុំប្រើប្រាស់ផងដែរ
ដើម្បីសម្រេចគោលបំណងផ្ទាល់របស់នាង....»

«ការអនុវត្តឲ្យគោរពចុងអែទិក្យនន្តរ៍ដោយភាគីនៃពួកសាសនាចក្រប្បកស្តេច
គឺជាការបង្កឲ្យច្បាប់បង្កកំណាចសម្ពាធបាប—គឺសត្វនោះ។
អ្នកទាំងឡាយណាដែល ដោយយល់ដឹងអំពីសេចក្តីទាមទារនៃបញ្ញត្តិទីបួន
ហើយជឿសេចក្តីគោរពចុងអែទិក្យនន្តរ៍សហរដ្ឋអាមេរិក
នោះកំពុងច្បាប់កិច្ចការដល់អំណាចនោះ
ដ៏មានតម្លៃដោយអំណាចនោះប៉ុណ្ណោះដ៏ល្អនៃការបង្កគ្រប់គ្រងនៃបញ្ញត្តិទីបួន។
ប៉ុន្តែក្នុងសកម្មភាពផ្ទាល់នៃការបង្កកំណាចកិច្ចចង្អាតសាសនាមួយ
ដោយអំណាច世俗
សាសនាចក្រទាំងនោះឯងនឹងបង្កក្រឹត្យបំណាកមួយដល់សត្វនោះ; ដូចនេះ
ការអនុវត្តឲ្យគោរពចុងអែទិក្យនន្តរ៍សហរដ្ឋអាមេរិក
នឹងជាការអនុវត្តឲ្យច្បាប់បង្កកំណាចនោះ និងរូបសំណាករបស់វា»។ The Great
Controversy, 443, 448, 449.

នៅក្នុងវិបត្តិមួយនេះហើយដែលលក្ខខណៈអាកប្បកិរិយាត្រូវបានបើកសម្រង់ ហើយស
រដ្ឋអាថ៌កំបាំងនៅលើជញ្ជាំងមានបង្កក្រឹត្យវិបត្តិមួយក្នុងបទពិសោធន៍របស់បលេសាស

រា និងមានសម្បត្តិទីបញ្ចប់នៃគម្របសំគាត់
ដូច្នេះហើយមានតំណាងជានិមិត្តរូបដល់ទីបញ្ចប់នៃគម្របសំគាត់នៃដី។
បលេសាសារមានស្ថាប័ននៃយប់នោះតម្លៃដង ដល់តំណាងឲ្យច្បាប់ចុងអាទិត្យ នៅពេល
លង់សហរដ្ឋអាមេរិកគួរមានផ្ទុកលំអ្នកនាមជានគរទីប្រាំមួយនៃនាយព្រះគម្ពីរនៅ
ពេលច្បាប់ចុងអាទិត្យ ប៉ុន្តែសហរដ្ឋអាមេរិកក្នុងនាមនោះមានផ្ទុកលំអ្នកទៅជាស្ថាប័ន
ចំណាស់មុនស្ថាប័នទាំងដប់។ ស្ថាប័នទាំងដប់គឺជានគរទីប្រាំពីរនៃនាយព្រះគម្ពីរ ហើយពួក
គេមានយល់ព្រមក្នុងការប្រគល់នគរទីប្រាំពីររបស់ពួកគេទៅឲ្យសត្រូវនោះ។

ដូច្នេះទ្រង់មានដាក់ក្នុងចិត្តរបស់គេឲ្យបំពេញព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់
ហើយឲ្យមានចិត្តស្របគ្នា និងប្រគល់អាណាចក្ររបស់ខ្លួនដល់សត្រូវសាហារ
រហូតដល់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះមានសម្រេច។ វិវរណៈ 17:17។

ចលនាចុងក្រោយគឺជាចលនាដល់កើតឡើងយ៉ាងឆាប់រហ័ស
ហើយការផ្តល់បុគ្គលនគរទីប្រាំមួយទៅកាន់នគរទីប្រាំពីរ
ហើយបន្ទាប់មកទៅកាន់នគរទីប្រាំបី ក៏កើតឡើងយ៉ាងឆាប់រហ័សដដែល
ពីព្រោះនៅពេលនោះ ពិភពលោកស្ថិតនៅក្នុងវិបត្តិដ៏ធំមួយ។
ការផ្តល់លំនៃសត្រូវលោកិយនៃនគរទីប្រាំមួយបលេសាសារភ័យខ្លាច
ហើយក្នុងនាមជាស្ថាប័នទាំងដប់នៃស្ថាប័នទាំងដប់ គាត់តំណាងឲ្យការភ័យខ្លាចដល់ស្ថាប័ន
ទាំងអស់នៃនគរទីប្រាំមួយនោះនៅពេលសហរដ្ឋអាមេរិកគួរមានផ្ទុកលំអ្នក នៅក្នុងវិវរណៈ
ជំពូក ១១ «ម៉ោង» ដល់អក្សរនៃប្រាសាទឡើងលើជញ្ជាំង គឺជា «ម៉ោង»
នៃជញ្ជាំងដ៏ធំ។ នៅចំណុចនោះ និមិត្តរូបសញ្ញាប៊ីនសាសនាអ៊ីស្លាមគួរមានសម្បត្តិ ហើយ
គឺជាសាសនាអ៊ីស្លាមនេះហើយដល់ផ្ទៃឲ្យស្ថាប័នទាំងឡាយភ័យខ្លាចនៅចុងចុងក្រោយ។

ដូច្នេះ ម៉ោងចុង៖ ស្ថាប័នទាំងឡាយមានបុរាណវត្ថុគុណ
ហើយពួកគេមានឆ្ងល់កាត់ទៅជាមួយគ្នា។ ពួកគេមានយឺតយ៉ាវ
ហើយដូច្នេះក៏អស្ចារ្យចិត្តឡើង ពួកគេក៏កំសាន្ត ហើយប្រញាប់រត់ចេញទៅ។
នៅទីនោះ ស្ថាប័នភ័យខ្លាចមានចាប់យកពួកគេ ហើយការឈឺចាប់
ដូចជាស្ថាប័នដល់កំពុងឈឺព្រោះសម្ភារកូន។ ទ្រង់បំបាក់នាវាតិសីស ដោយខ្យល់កើត។
ដូចដល់យើងមាន ៣ នោះយើងក៏មានយឺតយ៉ាវដូច្នេះនោះដដែល
នៅក្នុងទីក្រុងរបស់ព្រះយេស៊ូវនៃពិភពលោក នៅក្នុងទីក្រុងរបស់ព្រះនយោបាយ៖
ព្រះជាម្ចាស់នឹងកាន់ទីក្រុងនោះឲ្យមាំមួនជារៀងរហូត។ សឡៅ។ ទំនុកដក់ 48:4-8។

ពួកម្ចាស់ទាំងឡាយ ឬស្ថាប័នទាំងឡាយ
គួរមានបុរាណវត្ថុគុណនៅក្នុងពិធីដល់រៀងរបស់បលេសាសារ កំពុងជីកស្រានហែបីឡាន
ហើយកំពុងកាន់កាប់ និងសម្លឹងមើលភាគនៃបរិសុទ្ធនៃទីបរិសុទ្ធរបស់ព្រះ
នៅពេលដល់ស្ថាប័នភ័យខ្លាចមានចាប់យកពួកគេ
ដូចដល់គួរមានតំណាងដោយស្ថាប័នភ័យខ្លាចរបស់បលេសាសារ
នៅពេលអក្សរមានលើឡើងលើជញ្ជាំង។ ស្ថាប័នភ័យខ្លាចរបស់បលេសាសារ
មានចាប់ផ្តើមនូវស្ថាប័នភ័យខ្លាចដល់កើតឡើងជាបន្តបន្ទាប់
ដល់គួរមានតំណាងដោយស្ថាប័នមុនគេដល់កំពុងឈឺចាប់ពេលសម្ភារកូន ហើយ «ម៉ោង»
ក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១១ នាំចូលទៅកាន់ជំពូក ១២
ជាទីដល់ទង់សញ្ញាគួរមានតំណាងជាស្ថាប័នមុនគេដល់ជីកសម្ភារកូន។
ការឈឺចាប់ពេលសម្ភារកូនដល់ដូច្នេះ គឺជាអក្សរលើជញ្ជាំងនៃសាសនាដល់រៀង។

សេចក្តីភ័យខ្លាចនោះ បណ្តាលមកពី «ខ្យល់ពិទិសខាងកើត» នៃអ្វីសុលាម ដលៃ
«បំបែកនាវាទាំងឡាយនៃតើស៊ីស»។

នៅក្នុងសាលដប្បវេណីរបស់បលេសាសា «មុចាស់ធំមួយពាន់នាក់»
កំពុងផឹកស្ការរបស់ហាប៊ីឡូន ដលៃតំណាងឲ្យការបង្កប់ឲ្យគោរពចុងអាទិត្យ។
នៅពេលនោះ រង់ក្នុងរូបរបស់និប្បិកុនសោរចាប់ផ្តើមបន្តលើកនុត្រី
ខណៈដែលបលេសាសារបញ្ចេញឲ្យនាំគ្នារឿងលម្អអន់ទ្រីបរិសុទ្ធជ្រលមក។
ស៊ីពសេយាននៃវិស្វចាប់ផ្តើមច្រៀង
ហើយអ្វីសុរាអលៃក្របត់សាសនាចាប់ផ្តើមរាំឡើងបញ្ចុះមាសរបស់និប្បិកុនសោរ។
ប៉ុន្តែពិធីដប្បវេណីនោះត្រូវបានរំខានដោយ «ខ្យល់ខាងកើត» ដលៃជា «វេទនាទីបី»
មកដល់យ៉ាងឆាប់រហ័ស ហើយជា «ត្រូវទីបុរាណ»។
នៅពេលអ្វីសុលាមមករំខានពិធីដប្បវេណីនោះ «បុរាណជាតិទាំងឡាយមានកំហឹង»។
ពួកគេមានកំហឹង ពីព្រោះនាវាតើស៊ីស
ដលៃជានិមិត្តសញ្ញានៃចរាចរណ៍សមុទ្រនៃសេដ្ឋកិច្ចរបស់ផែនដីទាំងមូល
ត្រូវបានលិចនៃកណ្តាលសមុទ្រនៃពេលនោះ។

តើស៊ីសជាអ្នកជួញដូររបស់អ្នក ដោយព្រោះមានសម្បត្តិគ្រប់បុរាណជាបរិបូរ;
ពួកគេមានជួញដូរនៅក្នុងទីផ្សាររបស់អ្នកដោយប្រាកដ ដៃគូ សំណាប្រាណ និងសំណា
យ៉ាងនេះ ទូហល និងមស្តេច ពួកគេជាអ្នកជួញដូររបស់អ្នក;
ពួកគេមានជួញដូរមនុស្សជាទាសករ និងភាជនៈលង្កាហ្នឹងនៅក្នុងទីផ្សាររបស់អ្នក។
ពួកអ្នកនៃវង្សតោក្រមា មានជួញដូរនៅក្នុងទីផ្សាររបស់អ្នកដោយសេរី
អ្នកជិះសេះ និងលា។ មនុស្សពីរដេនជាអ្នកជួញដូររបស់អ្នក;
កោះជាច្រើនជាទំនិញនៃរបស់អ្នក; ពួកគេមាននាំស្រនៃភ្នំលុក
និងឈើអប្សេនីមកថ្វាយអ្នកជាអំណោយ។ ស៊ីជាអ្នកជួញដូររបស់អ្នក
ដោយព្រោះមានផលិតផលសិប្បកម្មរបស់អ្នកជាបរិបូរ;
ពួកគេមានជួញដូរនៅក្នុងទីផ្សាររបស់អ្នកដោយគុប្បងមកត ពណ៌ស្វាយ
ការងារប៉ាក់ និងក្បួនរាងស្នេដ្ឋក្នុងលុក ព្រមទាំងផ្កាថ្ម និងគុប្បងអាហ្មតា។ យូដា
និងស្កុរអ៊ីស្ការអលៃ ពួកគេជាអ្នកជួញដូររបស់អ្នក;
ពួកគេមានជួញដូរនៅក្នុងទីផ្សាររបស់អ្នកដោយស្បូវសាលីពីមិននីត ប៉ាន់ណាក
ទឹកយុម៉ូ ប្រងេ និងជ័រក្រអូប។ ដាម៉ាសជាអ្នកជួញដូររបស់អ្នក
ដោយសារមានផលិតផលសិប្បកម្មរបស់អ្នក និងសម្បត្តិគ្រប់បុរាណជាបរិបូរ;
ដោយស្កុរពីហលេប្រូន និងរោមចៀមពណ៌ស។ ដានដងដៃ និងយ៉ាវ៉ាន់
ដលៃធុរ្តិ៍ដំណើរទៅមក មានជួញដូរនៅក្នុងទីផ្សាររបស់អ្នក; ដៃគុលី កាស៊ីយ៉ា
និងកាឡាមុស សុចិត្តនៅក្នុងទីផ្សាររបស់អ្នក។
ដេនជាអ្នកជួញដូររបស់អ្នកក្នុងសមុលៀកបំពាក់ដ៏មានតម្លៃសម្រាប់ទេវៈ អាវ៉ាប៊ី
និងមដឹកនាំទាំងអស់នៃកេដោ ពួកគេមានជួញដូរជាមួយអ្នកដោយកូនចៀម
ចៀមឈមោល និងពពែ; ក្នុងរបស់ទាំងនេះ ពួកគេជាអ្នកជួញដូររបស់អ្នក។
អ្នកជួញដូរពីសហេ និងវ៉ាអាម៉ា ពួកគេជាអ្នកជួញដូររបស់អ្នក; ពួកគេមានជួញដូរនៅ
ក្នុងទីផ្សាររបស់អ្នកដោយគ្រឿងក្រអូបដ៏ប្រសើរបំផុតគ្រប់មុខ
ដោយគុប្បងដ៏មានតម្លៃទាំងអស់ និងមាស។ ហាវ៉ាន កានេ និងអេដេនៃ
អ្នកជួញដូរពីសហេ អាស៊ីរី និងគីលម៉ាដ ជាអ្នកជួញដូររបស់អ្នក។
ទាំងនេះជាអ្នកជួញដូររបស់អ្នកក្នុងទំនិញគ្រប់យ៉ាង ក្នុងសមុលៀកបំពាក់ពណ៌ខៀវ
និងការងារប៉ាក់ ហើយក្នុងបុរាណសមុលៀកបំពាក់ដ៏មានតម្លៃ ចងដោយខ្ពស់
និងធុរ្តិ៍ពីឈើតាត្រូវនៅ ក្នុងចំណោមទំនិញរបស់អ្នក។ នាវារបស់តើស៊ីស

មានច្បាប់រៀងអំពីអ្នកនៅក្នុងទីផ្សាររបស់អ្នក៖ ហើយអ្នកមានពេញបរិបូរ
និងមានសិទ្ធិរៀងជាខ្មាំងនៅកណ្តាលសមុទ្រ។
ពួកអ្នកចង់រស់នៅក្នុងអ្នកនៅកណ្តាលសមុទ្រ។ ទុរព្យសម្បត្តិរបស់អ្នក
ទីផ្សាររបស់អ្នក ទំនិញរបស់អ្នក ពួកនារីរបស់អ្នក
និងពួកអ្នកបរិក្ខាររបស់អ្នក ពួកអ្នកជួសជុលចូលរស់នៅរបស់អ្នក
និងពួកអ្នកជួញដូរទំនិញរបស់អ្នក
និងពួកបុរសសង្គមទាំងអស់របស់អ្នកដែលស្ថិតនៅក្នុងអ្នក
ព្រមទាំងពួកជំនុំទាំងមូលរបស់អ្នកដែលនៅកណ្តាលអ្នក
នឹងដួលចុះទៅក្នុងកណ្តាលសមុទ្រនៅថ្ងៃវិនាសរបស់អ្នក។ អសេគោល 27:12-26។

នារីរបស់ការស៊ីស គឺជានិមិត្តរូបនៃចរាចរណ៍សេដ្ឋកិច្ចរបស់ភពផែនដី
ហើយវាត្រូវបានលិចនៅកណ្តាលសមុទ្រដោយ «ខ្យល់ខាងកើត»។
អសេគោលប្រាប់យើងថា ការនេះកើតឡើងនៅក្នុង «ថ្ងៃនៃសែចក្តីវិនាសរបស់អ្នក»
ហើយប្រធានបទនៃអសេគោល ជំពូកមុកប្រាំពីរ គឺជាបទព្វស្តោកសម្រាប់ក្នុងទីរុស។

ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូមានមកដល់ខ្ញុំម្តងទៀតថា៖ ឥឡូវនេះ ឱក្ខនមនុស្សអើយ
ចូលរំលឹកបទទំនួញមួយសម្រាប់ក្នុងទីរុស។ ហើយចូរនិយាយទៅក្នុងទីរុសថា
ឱអ្នកដែលស្ថិតនៅច្រកចូលនៃសមុទ្រ
ដែលជាពាណិជ្ជកររបស់បណ្តាបុរាណសម្រាប់កោះជាច្រើនអើយ
ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូមានព្រះបន្ទូលដូចនេះថា៖ ឱក្នុងទីរុសអើយ អ្នកមាននិយាយថា
«ខ្ញុំមានសម្បត្តិគ្រប់លក្ខខណ្ឌ»។ អសេគោល ២៧:១-៣។

ថ្ងៃនៃការវិនាសរបស់ទីរុស គឺជាប្រធានបទនៃបទទុក្ខព្រោះ។ ថ្ងៃនៃការវិនាសរបស់ទីរុស
គឺជាច្បាប់ថ្ងៃអាទិត្យ ព្រោះទីរុសជានិមិត្តរូបសញ្ញានៃអំណាចសម្តេចប៉ាប
ដែលការជំនុំជម្រះរបស់វាចាប់ផ្តើមនៅក្នុង «ម៉ោង» ដែលសំឡេងទីពីរនៃវិវរណៈ ជំពូក ១៨
ចាប់ផ្តើមអំពីការនាំឲ្យមនុស្សសង្វេគប្រើប្រាស់។

ហើយខ្ញុំមានព្រលឹងឡើងមួយទៀតពីស្ថានសួគ៌ មកថា៖ «វាស្តុករបស់អញអើយ
ចូរចេញពីនាងចុះ ដើម្បីបិទឲ្យអ្នករាល់គ្នាមានចំណែកក្នុងអំពើហាបរបស់នាង
ហើយដើម្បីបិទឲ្យអ្នករាល់គ្នាទទួលរងគ្រោះកាចរបស់នាង។
ដុបិកអំពើហាបរបស់នាងមានកើតឡើងដល់ស្ថានសួគ៌
ហើយព្រះមាននឹកចាំអំពីទុច្ចរិតរបស់នាងហើយ។ ចូរសងនាង
ដូចដែលនាងមានសងអ្នករាល់គ្នា ហើយចូរទ្រង់ដល់នាង តាមអំពើរបស់នាង៖
ក្នុងពង្សនាងមានបំពេញ នោះចូរបំពេញឲ្យនាងទ្រង់។
តាមដែលនាងមានលើកតម្កកចំងឧល្លនង
ហើយរស់នៅក្នុងសេចក្តីសុខសួរយ៉ាងបុរាណ នោះក៏ចូរផ្តល់ទារុណកម្ម
និងសេចក្តីទុក្ខព្រួយដល់នាងច្រើនប៉ុណ្ណោះដែរ ពីព្រោះនាងនិយាយក្នុងចិត្តថា
“ខ្ញុំអង្គុយជាមហាក្សត្រីយានី ហើយមិនមែនជាស្ត្រីមេម៉ាយទេ
ហើយខ្ញុំនឹងមិនយំឲ្យសេចក្តីទុក្ខព្រួយឡើយ”។ ហេតុនេះហើយ
គ្រោះកាចរបស់នាងនឹងមកដល់ក្នុងមួយថ្ងៃ គឺសេចក្តីសុំលាប ការកាន់ទុក្ខ
និងទុក្ខកុស ហើយនាងនឹងត្រូវដេញចោលដោយភ្នែកទាំងស្រុង
ដុបិកព្រះអម្ចាស់ជាព្រះ ដែលវិនិច្ឆ័យនាង ទ្រង់មានព្រះចេសោកខ្មាំង។
ហើយស្តេចទាំងឡាយនៃផែនដី ដែលមានបុរសរឹតតែអំពើបុរសចាកសីលធម៌
នឹងរស់នៅក្នុងសេចក្តីសុខសួរយ៉ាងបុរាណជាមួយនាង នឹងយំសោកនាង

និងកាន់ទុកខ្លួនចំពោះនាង

នរោត្តមលេងលើពួកគេយើងឮផ្លូវនៃនិការដុតបំផ្លាញរបស់នាង។ ពួកគេឈរនៅឆ្ងាយ

ដោយសារភ័យខ្លាចទារុណកម្មរបស់នាង ទាំងនិយាយថា “វេទនា! វេទនា!

ក្នុងហឫទ័យនៃនាង អើយ ក្នុងដំណើរនាង! ដុតកុន្តមួយម៉ោង

ការជំនុំជម្រះរបស់អនុក្រឹត្យមកដល់ហើយ”។ ហើយពាណិជ្ជករទាំងឡាយនៃនៃដី នឹងយំ

និងកាន់ទុកខ្លួនចំពោះនាង ពីព្រោះគ្មាននរណាទិញទំនិញរបស់ពួកគេទៀតឡើយ។ វិវរណៈ

18:4-11។

ពាក្យដដែលគួរឲ្យមានបុរេបុរាណបំផុតថា «ម៉ោង» នៅក្នុងសង្គ្រាមនៃដីនៃ

តែងតែកំណត់ឲ្យបានត្រឹមត្រូវនៃការជំនុំជម្រះ។ បុរេបុរាណនៃការជំនុំជម្រះនោះ

គួរឲ្យមានកំណត់ដោយបរិបទនៃគម្ពីរនៃពាក្យនោះគួរឲ្យមានបុរេបុរាណ នៅក្នុងដីនៃ

ជំពូក ៤ ពាក្យ «ម៉ោង» គួរឲ្យមានបុរេបុរាណលើកដំបូង

ដើម្បីបំភ្លឺការសម្រេចចិត្តនៃការជំនុំជម្រះ

មិនថាវាជាការជំនុំជម្រះស្តីពីអង្គភាពដែលបានចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ

1844 ឬក៏ជាការជំនុំជម្រះអនុវត្តន៍ដែលបានចាប់ផ្តើមនៅពេលចាប់ផ្តើមអាទិត្យ។

ក្នុងករណីទាំងពីរ ការជំនុំជម្រះស្តីពីអង្គភាព ឬការជំនុំជម្រះអនុវត្ត

គឺបុរេបុរាណនៃបទប្បញ្ញត្តិបទប្បញ្ញត្តិ។ ការជំនុំជម្រះអនុវត្តរបស់អំណាចប៉ាប

ចាប់ផ្តើមនៅពេលចាប់ផ្តើមអាទិត្យនៃសហរដ្ឋអាមេរិក។ នោះជាសញ្ញាសម្គាល់នៃ

«ម៉ោង» ដដែលនៃការជំនុំជម្រះអនុវត្តរបស់អំណាចប៉ាបចាប់ផ្តើម ហើយ «ម៉ោង» នោះ

គឺជា «ម៉ោង» នៃការរុញជួយដីដ៏ធំក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១១ នៅពេលសាក្សីទាំងពីរ

ដដែលគួរឲ្យមានកំណត់ដោយសាធារណៈ មសោក និងអាបខេនកេរ

គួរឲ្យមានបោះចូលទៅក្នុងឡកុលាប ជាទង់សញ្ញាដដែលគួរឲ្យមានលើកឡើង

ដូចជាកងទ័ពដ៏ខ្ពង់រម្ងាប់របស់អសេគោល។ «ម៉ោង» នោះ

គឺជាពេលវេលាដែលអកុសលនៃសរសេរដោយដៃ លេចឡើងនៅលើជញ្ជាំងរបស់បលេសាសារ។

“កំណត់នៃតារាង”

ដដែលកំណត់ឲ្យបានត្រឹមត្រូវនៃខ្សែបន្ទាត់ផ្តាច់ផ្តាច់សង្ខេបកិច្ចចររបស់ភពផែនដី

គួរឲ្យមានលិចនៃកំណត់សម្គាល់នៃពេលវេលា ហើយវាបណ្តាលឲ្យពួកពាណិជ្ជករ

និងស្ថិតនៅទាំងឡាយនៃនៃដីភ័យខ្លាច ដូចដដែលគួរឲ្យមានកំណត់ដោយបលេសាសារ។

នៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១១ «ម៉ោង» នោះ គឺជាពេលវេលា «វេទនាទីបី» នៃសាសនាអ៊ីស្លាម

មកដល់យ៉ាងឆាប់រហ័ស ហើយ គួរឲ្យបំភ្លឺបន្តិចបន្តួច

ហើយបុរាណគឺជាការគួរឲ្យមានផ្លូវឆ្លងសម្រាប់។ និមិត្តសញ្ញាទាំងបីនោះ

សុទ្ធតែចង់បង្ហាញបញ្ជាក់នូវការសាសនាអ៊ីស្លាម

ថាជាឧបករណ៍នៃការរៀបចំដោយព្រះអម្ចាស់ ដដែលបុរេបុរាណ ដើម្បីបំភ្លឺការសម្រាប់

បលេសាសារ នៅ «ម៉ោង» នោះផ្ទាល់។ បលេសាសារ

គួរឲ្យមានសម្រាប់ដោយសត្វដែលបានចូលមកក្នុងនគរបស់គាត់ដោយសម្លាត់

តាមរយៈទ្វារដែលគួរឲ្យមានទុកឲ្យបើកចំហដោយការផ្សព្វផ្សាយបុរាណ

ដូចដដែលជញ្ជាំងព្រះនៃរាង មីកសិក និង សហរដ្ឋអាមេរិក

គួរឲ្យមានទុកឲ្យបើកចំហដោយការផ្សព្វផ្សាយបុរាណនៃ ខណៈដដែល «ម៉ោង» នៃ

«ការរុញជួយដីដ៏ធំ» កំពុងខិតជិតមកដល់។

ការព្យាយាមរបស់ស្ថាប័នកំណត់សម្គាល់ចេញ

គួរឲ្យមានបង្ហាញនូវក្នុងខណៈឧបករណ៍មួយចុងក្រោយនៃ ដានីយ៉ៃល ជំពូក ១១។

ក្នុងខណ្ឌខាងនោះ មានឧបសគ្គគឺ គួរមានកំណត់សម្គាល់ថា គួរមានយកឈ្នះ
ខណៈដល់របួសដ៏ស្ងប់នៃកំណត់សម្គាល់បាបកំពុងគួរមានពុទ្ធិយោគ។ សុតចេខាងជើង
តែងតែយកឈ្នះឧបសគ្គគឺ នៅលើផ្ទៃល្អនៃកំណត់កំពូលរបស់ខ្លួន
ហើយតែងតែតាមលំដាប់ដូចនេះគឺ មុនដំបូង សត្វរបស់ខ្លួន; ទីពីរ
សម្ព័ន្ធមិត្តរបស់ខ្លួន; ហើយចុងក្រោយ
បុគ្គលឬអង្គភាពដល់ខ្លួនជាជនរងគ្រោះរបស់ខ្លួន។
អ្នកដំបូងដល់គួរមានយកឈ្នះ គឺសុតចេខាងត្បូង ដល់តំណាងឲ្យសហភាពស្បៀង
ជាសត្វចុងក្រោយរបស់ទីក្រុងរ៉ូម ដល់គួរមានប្រាសកំចាត់ទៅនូវឆ្នាំ ១៩៨៩។
ឧបសគ្គទីពីរ គឺទឹកដីដ៏រុងរឿង ដល់ជាសម្ព័ន្ធមិត្តរបស់ទីក្រុងរ៉ូម
ដល់មានយកឈ្នះសហភាពស្បៀងសម្រាប់ទីក្រុងរ៉ូម គឺសហរដ្ឋអាមេរិក
ដល់គួរមានយកឈ្នះនៃក្នុង "ម៉ោង" ដល់យើងកំពុងពិចារណាឡើយ។ បន្ទាប់មក
ឧបសគ្គទីបី ដល់គួរមានតំណាងជាអស្ចារ្យ
តំណាងឲ្យពលរដ្ឋដល់តំណាងសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងលើជនរងគ្រោះរបស់ខ្លួន
គឺអង្គការសហប្រជាជាតិ។

នៅឆ្នាំ 1989 នៅពេលដែលការបើកក្នុងខែទាំងនោះមានកើតឡើង
ហើយបន្ទាប់មកមានការកើនឡើងនៃចំណេះដឹងអំពីខែទាំងនោះ
នោះមានគួរឲ្យស្គាល់ថា រ៉ូមសាសន៍ពុទ្ធិស្វ័យសម្រាប់
ហើយបន្ទាប់មករ៉ូមសម័យទំនើប (ដល់គួរមានតំណាងជាសុតចេសក្រោយខាងជើងនៃក្នុង
នៃឧបសគ្គចុងក្រោយនៃពួកទីដំបូងនៃមុនៗនៃយើង)
មុនក៏គួរការជម្រុញឧបសគ្គភូមិសាស្ត្របី
មុនពេលពួកគេគួរមានបង្កកើតឡើងជានិច្ច។ សម្រាប់រ៉ូមសាសន៍ពុទ្ធិស្វ័យ
ឧបសគ្គទាំងបីនោះគួរមានតំណាងជាទិសដៅបី។

ហើយចេញមកពីមួយក្នុងចំណោមសុនដៃទាំងនោះ មានសុនដៃតូចមួយ
ដល់មានរីកចម្រើនយ៉ាងខ្លាំង ទៅខាងត្បូង និងទៅខាងកើត
ហើយទៅកាន់ដៃនៃដីដ៏ល្អអប្បបរមា។ ដានីយ៍លេខ 8:9។

សម្រាប់ក្រុងរ៉ូមសម្រាប់បាប ពួកវាជាសុនដៃបី ដល់គួរតែគួរមានដកចេញ។

ឧញ្ញាតពិចារណាអំពីសុនដៃទាំងនោះ ហើយ ម៉ិល
មានសុនដៃតូចមួយទៀតលើចេញនៃមកនៃកំណត់សម្គាល់សុនដៃទាំងនោះ
ហើយនៃមុខវា សុនដៃបីក្នុងចំណោមសុនដៃដើមៗ គួរមានដកចេញនៃទាំងបួន;
ហើយ ម៉ិល នៅក្នុងសុនដៃនេះមានភ្នំកែដូចជាភ្នំកែមនុស្ស
ហើយមានមាត់មួយដល់និយាយការផ្សេងៗ។ ដានីយ៍លេខ 7:8។

សម្រាប់ក្រុងរ៉ូមសម័យទំនើប (សុតចេខាងជើង)
ដល់គួរមានតំណាងនៃក្នុងខែទាំងបួនចុងក្រោយនៃដានីយ៍លេខ ១១
ឧបសគ្គបីយ៉ាងគឺ សុតចេខាងត្បូង ទឹកដីដ៏រុងរឿង និងអហេសីប។
ដូចជាក្រុងរ៉ូមបែហ្គាន និងក្រុងរ៉ូមបែហ្គាប
ឧបសគ្គបីយ៉ាងនោះតំណាងឲ្យឧបសគ្គខាងភូមិសាស្ត្រ។ ក្រុងរ៉ូមសម័យទំនើប ដល់គួរ
មានតំណាងជាសុតចេខាងជើងនៃក្នុងខែទាំងបួនចុងក្រោយនៃដានីយ៍លេខ ១១
គួរការយកឈ្នះ "ជញ្ជាំង" បី ហើយជាមួយនឹងជញ្ជាំងទីមួយ មាន "ជញ្ជាំង"
ខាងទស្សនវិជ្ជាមួយ
ដល់គួរមានដកចេញនៃពេលដូចគ្នានឹងជញ្ជាំងពិតមួយគួរមានរុះរើចេញ។ នៅឆ្នាំ

១៩៨៩ នៅពេលស្ថិតនៅខាងជើងមានផ្ទះក្នុងលំនៅសហភាពសូវៀត (ស្ថិតនៅខាងត្បូង)
“ជញ្ជាំង” ខាងទស្សនវិជ្ជាជានិ “វាំងននដក់” ត្រូវបានដកចេញ
ខណៈដែលជញ្ជាំងបីឡានត្រូវបានរុះរើ។

នៅក្នុង «ម៉ោង» នៃការជំនុំជម្រះរបស់ ប្រៃសណីយ៍
នៅពេលដែលអគ្គនាយកដ្ឋានស្រាវជ្រាវនៃលើជញ្ជាំង
ហើយស្រាវជ្រាវរបស់គាត់កំពុងចូលមកដោយសម្ងាត់តាមទ្វារដែលមិនមានយាម នោះ
«ជញ្ជាំង» ទស្សនវិជ្ជាជានិការបំបែករវាងសាសនាចក្រ និងរដ្ឋ ត្រូវបានដកចេញ
ខណៈដែលសាសនាអ៊ីស្លាមនៃទេវតាប៊ី បានចូលមកដោយសម្ងាត់តាមរយៈ «ជញ្ជាំង»
ដែលគ្មានអ្នកចងក្រងស្ថានភាពតាមពុទ្ធសាសនានៃខាងត្បូងនៃនៃដីដុំរឿង។

នៅពេល «អេស៊ីប» ដែលគំរោងឲ្យអង្គការសហប្រជាជាតិ ត្រូវបានយកឈ្នះ ហើយ
«ជញ្ជាំងនៃអធិបតេយ្យភាពជាតិ» ខាងទស្សនវិជ្ជា ត្រូវបានដកចេញ ខណៈដែលគ្រប់ជាតិ
សាសន៍ទាំងអស់ត្រូវបានបង្កើនឲ្យទទួលបានការដុះរីកចម្រើនពិភពលោកតម្លៃ
ដែលដឹកនាំដោយសុភវិបល្លាសនៃទ្រឹស្តី។ នៅពេលនោះ
ការដួលរលំហិរញ្ញវត្ថុមួយនឹងកើតឡើង ដែលបង្កើនឲ្យមានច្បាប់អាជ្ញាសិក
និងអំណាចដ៏គ្រោះថ្នាក់ក្នុងរយៈពេល។ អ្វីមួយបុរាណជាអាចកើតឡើងលើផ្ទៃមួយ
ដែលត្រូវបានហៅថា «វាលស្មៅ»។

«មធ្យោបាយនោះឯង
ដែលឡាននេះត្រូវបានវិនិយោគយ៉ាងតិចតួចបំផុតក្នុងបុព្វហេតុរបស់ពួកគេ
ហើយដែលត្រូវបានរក្សាទុកដោយអត្តនិយម
នឹងត្រូវបោះចោលក្នុងពេលបន្តិចទៀត ជាមួយនឹងរូបពួកទាំងអស់
ទៅឲ្យកណ្តុរដី និងប្រព័ន្ធរូប។ បុរាណនឹងផ្តល់តម្លៃយ៉ាងឆាប់រហ័សគ្នាម្យ៉ាង នៅពេល
ដែលសេចក្តីពិតនៃទ្រឹស្តីភាពអស់កល្បជានិច្ចបំបែកចំពោះពួកគេឲ្យឃើញនូវរបស់មនុស្ស
ស»។ Welfare Ministry, 266.

យើងនឹងបន្តការសិក្សាអំពីប្រៃសណីយ៍នៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

«ថ្ងៃនៃ ដូចនៅក្នុងសម័យរបស់អាល្លឺម៉ា
ខុសបែបនោះនៃការបង្កើនការរីកចម្រើននៃកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ពួកគេ
និងអ្នកដែលថ្វាយបង្គំពួកគេក្នុងក្រុមគ្រួសារ ត្រូវបានគូសបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់លាស់។
“តើអ្នករាល់គ្នានឹងស្តាប់សូន្យរវាងមតិពីរនេះរហូតដល់ណា?”
អាល្លឺម៉ាបានសួរក្រឡើងថា; “បើពួកយើងរៀបចំជាពួក នោះចូរដើរតាមទ្រង់ចុះ៖
ប៉ុន្តែបើពួកយើងរាល់ នោះចូរដើរតាមវាចុះ។” ១ ពង្សាវតារក្នុងគ្រឹះ ១៨:២១។
ហើយសាសនាមួយរបស់មួយបច្ចុប្បន្ននេះគឺ៖ “ហើយឡានដ៏ធំបានរលំហើយ
បានរលំហើយ... ចូរចេញពីនាងមក បុរាណស្ថិតរបស់អញអើយ
ដើម្បីបីកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាមានចំណែកក្នុងអំពើហិង្សារបស់នាង
ហើយដើម្បីកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាទទួលបានគ្រោះការបំបែកនាង។
ដូច្នេះអំពើហិង្សារបស់នាងបានឡើងដល់ស្ថានសួគ៌ហើយ
ហើយពួកយើងនឹកចាំអំពើទុច្ចរិតរបស់នាងហើយ។” វិវរណៈ ១៨:២, ៤, ៥។»

«ពេលវេលាមិនឆ្ងាយទេដែលការសាកល្បងនឹងមកដល់លើគ្រប់ពុទ្ធិសាសនា។
ការកាន់តាមផែនការបុរាណនៃក្រុមគ្រួសារនឹងត្រូវបានជំរុញឲ្យយើងអនុវត្ត។
ការប្រយុទ្ធនឹងកើតមានរវាងបញ្ញត្តិរបស់ពួកគេ និងបញ្ញត្តិរបស់មនុស្ស។
អស់អ្នកដែលបានចុះចូលជាបន្តបន្ទាប់ទៅនឹងការទាមទាររបស់លោកិយ

ហើយមានសម្បត្តិខ្ពស់តាមទំនៀមទម្លាប់របស់លោកិយ នោះនាំពលនោះ
ពួកគេនឹងចុះចូលចំពោះអំណាចដ៏ល្អកំពុងគ្រប់គ្រង
ជាជាងដាក់ខ្លួនឱ្យទទួលការចំអក មើលងាយ ការគំរាមកំហែងដាក់ពន្ធនាគារ
និងសេចក្តីសុំលាប។ នាំពលនោះ មាននឹងត្រូវបានញែកចេញពីភាគសំណល់។
ការគោរពព្រះដ៏ពិតប្រាកដនឹងត្រូវបានសម្គាល់យ៉ាងច្បាស់ពីរូបរាងខាងក្រៅ
និងការគុបតដៃគូលើលោងរបស់វា។
ផ្ទុកយដ្ឋានរឿងនេះដោយយើងមានសេចក្តីរីករាយដោយសារពន្ធលើចង្វែងរបស់វា
នឹងរលត់ទៅក្នុងសេចក្តីងងឹត។ អស់អ្នកដ៏ល្អមានពាក់គ្នាឱ្យលម្អអនុវិបស្សនៈ
ប៉ុន្តែមិនមានសុល្យោកពាក់ដោយសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ នោះនាំពលនោះ
ពួកគេនឹងត្រូវលេចមកក្នុងសេចក្តីអាម៉ាស់នៃភាពអាក្រក់របស់ខ្លួន»។ Prophets and
Kings, 187, 188.